

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górka

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 roku we Wrocławiu

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

D. S. (1)

ur. (...) we W.

syna M. i K. z domu B.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 4 kwietnia 2013 roku we W. znieważył słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe funkcjonariuszy policji sierż. P. S. (1), post. A. W. (1) podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych,

- tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego **D. S. (1)** za winnego zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 226 § 1 kk, i za to, na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 36 § 2 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 kk zobowiązuje oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonych w terminie 1 tygodnia od uprawomocnienia się wyroku;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 4 – 5 kwietnia 2013 roku;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie, w tym, od opłaty.

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 4 kwietnia 2013r, w godzinach wieczornych funkcjonariusze Policji: P. S. (1) oraz A. W. (1) pełnili służbę w patrolu pieszym przy ul. (...).

(Dowód: zeznania świadka P. S. – k. 18, 41, zeznania świadka A. W.-

chów – k. 22, 41).

W czasie patrolowania ulicy zauważyli nieznanego im D. S. (1), który zachowywał się agresywnie, wymachiwał rękoma, a idąc, barkiem zaczepił innego przechodnia, po czym używał wulgarnego słownictwa.

(Dowód: zeznania świadka P. S. – k. 18, 41, zeznania świadka A. W.-

chów – k. 22, 41).

Gdy funkcjonariusze podeszli do niego, przyjął pozycję obronną - tzw. gardę.

Z uwagi na fakt, iż zachowanie D. S. (1) wskazywało na to, że jest pod wpływem alkoholu, został on przewieziony do (...) przy ul. (...), gdzie – podczas badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu - wykrzykiwał pod adresem P. S. (1) oraz A. W. (1) słowa: „w. s. j. c. w. w. d.”.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 13, 40, zeznania świadka P. S. – k. 18,

41, zeznania świadka A. W. – k. 22, 41).

Wynik badania D. S. (1) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wyniósł: I badanie 0,81 mg/l, a II – 0,74 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(Dowód: zeznania świadka P. S. – k. 18, 41, zeznania świadka A. W.-

chów – k. 22, 41).

Oskarżony D. S. (1) to dwudziestojednoletni bezdzietny mężczyzna stanu wolnego.

Oskarżony uzyskał wykształcenie podstawowe i aktualnie jest słuchaczem I semestru Liceum Zaocznego dla Dorosłych. Pozostaje na utrzymaniu babci.

D. S. (1) – zgodnie z własnym oświadczeniem – nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był także karany.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 11 – 12, K. – k. 16, dane osobopoznawcze –

k. 15).

W toku postępowania oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył krótkie wyjaśnienia.

Dokonując powyższych ustaleń stanu faktycznego w sprawie, Sąd oparł się na szczerych i konsekwentnych wyjaśnieniach oskarżonego (k. 13, 40), w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę i wyjaśnił, iż podczas zdarzenia znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu.

– Takie wyjaśnienia znajdują potwierdzenie we wzajemnie spójnych, szczegółowych i jednoznacznych zeznaniach P. S. (1) (k. 18, 41) oraz A. W. (1) (k. 22, 41), w których opisali zachowanie oskarżonego przed podjęciem interwencji, jak też przebieg zajścia w (...) przy ul. (...), w szczególności, zaś, cytowali słowa wypowiedane przez oskarżonego pod ich adresem.

W toku postępowania wykorzystano również spójne z podawanymi przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym, a sporządzone przez uprawnione podmioty, dane osobopoznawcze D. S. (k. 15), jak również wskazującą na jego uprzednią niekaralność kartę karną (k. 16).

W związku z tym, oskarżonego D. S. (1) uznano za winnego tego, że w dniu 4 kwietnia 2013 roku we W. znieważył słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe funkcjonariuszy policji sierż. P. S. (1), post. A. W. (1) podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań A. W. i P. S., jak też wyjaśnień samego oskarżonego, nie ulega, bowiem, wątpliwości, iż dnia 4 kwietnia 2013r. podczas wykonywania przez A. W. i P. S. czynności służbowych w postaci doprowadzania oskarżonego stwarzającego zagrożenie dla życia i zdrowia swojego i innych osób i asystowania podczas jego badania w (...) przy ul. (...) wykrzykiwał do interweniujących słowa „w. s. j. c. w. w. d.”. Wyraził tym samym – zgodnie z ogólnie przyjętymi normami obyczajowymi - pogardę i brak szacunku dla interweniujących, (tak też post. S.N. z dnia 7 maja 2008 r., III KK 234/07, LexPolonica nr 1952101, Biul. PK 2008, nr 10, poz. 33).

W związku z tym, stwierdzić należy, że D. S. (1) dopuścił się przestępstwa z art. 226 § 1 k.k.

Mając to na względzie, za przypisane oskarżonemu przestępstwo, wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd uznał, bowiem, iż sankcja ta będzie współmierna do jego winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Ta ostatnia, tymczasem, wyraża się w rodzaju i charakterze naruszonego dobra, którym w niniejszym przypadku jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych oraz godność funkcjonariusza publicznego. Zwrócić należy w tym momencie uwagę, iż naruszony przez oskarżonego przepis poprzez zapewnienie poszanowania dla funkcjonariuszy publicznych, pełniących obowiązki służbowe stoi na straży prawidłowego funkcjonowania wskazanych powyżej instytucji.

Z drugiej, jednak, strony zwrócono uwagę na dotychczasowe zachowanie oskarżonego, który wcześniej nie był karany, jak też wyrażoną przez niego skruchę.

Wymierzając przedmiotową karę Sąd wziął również pod uwagę jej cele indywidualnoprewencyjne, wyrażające się w tym, by podziałała ona „odstrasząco” na oskarżonego, a w związku z tym, by nie powrócił on do przestępstwa. Zwrócono też uwagę, że tak wymierzona sankcja, która będzie dla oskarżonego bardziej odczuwalna i zapewne odniesie większy efekt wychowawczy niż możliwa w tym przypadku do orzeczenia kara pozbawienia wolności, której wykonanie – z uwagi na wcześniejszą niekaralność, młody wiek oskarżonego - mogłoby zostać warunkowo zawieszona.

Sąd rozważył też cele ogólnoprewencyjne wymierzonej sankcji, wyrażające się w uświadomieniu osobom ze środowiska oskarżonego konieczności poszanowania godności funkcjonariuszy Policji, jako przedstawicieli władzy państwowej.

Nadto, mając na celu wzmoczenie wychowawczego oddziaływania kary, jak też podkreślenie jej walorów sprawiedliwościowych, Sąd zobowiązał oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonych w terminie 1 tygodnia od uprawomocnienia się wyroku.

Mając, natomiast, na względzie, że D. S. był w sprawie zatrzymany, Sąd zaliczył ten okres na poczet orzeczonej kary, zaś w związku ze skomplikowaną sytuacją majątkową oskarżonego, zwolnił go od obowiązku pokrycia kosztów sądowych w sprawie – w tym od opłaty. Odmienne rozstrzygnięcie tej kwestii doprowadziłoby, bowiem, do przerzucenia obowiązku ich pokrycia na babcie oskarżonego, na utrzymaniu której się znajduje.